

SIC TRANSIT GLORIA MUNDI ¹ DE KOMST VAN ENDERIX (deel 2)

De avond verliep niet geheel volgens plan. Zelfs de sowieso niet al te hoog gespannen verwachtingen van Vergilius werden niet gehaald. Het was nog erger. Op een paar spellen na werd de ene nul na de andere binnen gehaald. Het was alsof de goden zelf zich er mee bemoeiden.

"Fallitur augurio spes bona saepe suo.²", dacht Vergilius.

Hij moest echter toegeven dat het niet alleen aan Enderix lag. Enderix was weliswaar een beetje afwezig en hield zich meer bezig met de tijdwaarneming dan met het spel zelf, maar ook Vergilius had zo zijn zwakke momenten. Voeg daar nog eens aan toe dat het biedsysteem waar zij zich van bedienden regelmatig voor tweeërlei uitleg vatbaar was. De tegenstanders kon hen in ieder geval niet verwijten dat Enderix en hij bevooroordeeld werden door hun Gallische conventies. Integendeel!

De beleving van Enderix van deze bridge-avond was daarentegen heel anders. De nullen telden niet voor hem, die waren al lang niet meer bijzonder. Enderix richtte zich volledig op de goede scores en hij had er toch al één of twee voorbij zien komen. Nee, voor Enderix telde met name de geweldig indrukwekkende entourage waar hij zich bevond en de fantastische organisatie, die dankzij het vernuft uit Helvetia het voor elkaar kreeg om het tijdschema keurig in de hand te houden.

Toen er gewisseld werd voor de vierde ronde, kreeg Enderix weer ruim gelegenheid om afgeleid te zijn. Aan hun tafel hadden twee Vestaalse maagden plaatsgenomen. Het werd in het oude Rome als een enorme uitzondering gezien dat deze twee dames de tempel van Vesta³ konden verlaten. Aangezien het contact met de buitenwereld voor deze dames niet gestimuleerd werd, was er rond hun stoelen een gordijn opgetrokken waarin zich een klein kijkgat bevond. Daarnaast hadden zij beiden een bediende bij zich die hun biedingen uitspraken en voor hen de kaarten speelden.

Zelfs ondanks deze volledige afscherming kon niemand Enderix er van weerhouden te proberen zich een voorstelling te maken van hun uiterlijk. Er waren voor hem nu eenmaal zaken die belangrijker waren dan het bridgespel. Ook de kaarten die hij oprapte hielpen niet mee om zijn concentratie op het spel te richten.

ENDERIX:	♠ 642		
	♥ 8732		
	♦ 53		
	♣ 7543		
♠ HVBT9	N	♠ 75	
♥ 94	W	♥ AVT6	
♦ 742	O	♦ AHB86	
♣ A62	Z	♣ V8	
	♠ A83		
	♥ HB5		
	♦ VT7		
VERGILIUS:	♣ HBT9		

Biedverloop:

<u>Vergilius</u>	<u>Maagd1</u>	<u>Enderix</u>	<u>Maagd2</u>
1♣	1♠	pas	3♦
pas	3♠	pas	4♠
pas	pas	pas	

Toen Enderix, op enige aandrang van zijn partner, uiteindelijk was uitgekomen (start ♣ 4), trachtte Maagd1 een afspeelplan te maken. Zij tuurde door het kijkgat van haar gordijn en zag dat Vergilius op ♣V de Heer speelde. Hoewel zij voldoende winners scheen te hebben, moest ze er voor uitkijken om niet teveel verliezers over te houden: ♠A, twee klaverenslagen en waarschijnlijk ♦V, aangezien ze vanwege de opening van Vergilius er van uit ging dat ♦V verkeerd zat.

Ze kon zich niet veroorloven om direct troef te trekken. De tegenstanders zouden dan in de tweede ronde het Aas leggen en twee klaveren meenemen. Met ♦V erbij zou dat 1 down betekenen.

Beginnen met de ruitensnit hielp ook niet. Ook dan zouden vier slagen voor de tegenstanders zijn, zolang troefaas één keer zou worden ophouden. Maar toegeven kansloos te zijn, dat zou iemand, wiens taak het was om het vuur in de tempel eeuwig te laten branden, nooit doen!

Zij dook de eerste klaveren en nam de teruggespeelde troef. Vervolgens speelde zij ♣A en troefde haar laatste klaveren in in de dummy. Nu speelde ze ♦A en ♦H. En dit bleef over:

ENDERIX:		♠ 64		
		♥ 8732		
		♦ --		
		♣ 7		
♠ HVBT		♠ --		
♥ 94		♥ AVT6		
♦ 7		♦ B86		
♣ --		♣ --		
		♠ A8		
		♥ HB5		
		♦ V		
VERGILIUS:		♣ B		

Ze speelde een kleine ruiten na.

Vergilius was niet blij met de gang van zaken. Hij maakte nu wel zijn ♦V, maar zag dat hij was ingegooid. Wat hij ook terugspeelde, de Vestaalse Maagd zou altijd 10 slagen hebben. Met deze speelwijze verloor zij alleen één klaveren, één ruiten en troefaas! "Ik heb geen enkele goede kaart om terug te spelen." sprak hij mismoedig. "Netjes gespeeld! 4♠ contract!"

Tot zijn grote verbazing werd zijn analyse niet door de Vestaalse Maagden gedeeld. "U bent helemaal niet aan slag!" fluisterde de bediende van Maagd1.

Het spel was volledig aan Enderix voorbij gegaan. Ook in Gallia was men bekend met de mythische schoonheid van Vestaalse Maagden. En met twee van deze dames aan zijn tafel en met nul punten in zijn hand, maakte zijn fantasie overuren, hoewel hij wist dat zijn dromen ijdel waren en dat de Vestaalse Maagden volledig celibatair waren. Daar werd trouwens streng de hand aan gehouden. Als een Vestaalse Maagd werd betrapt deze gelofte te overtreden, werd zij levend begraven en haar partner dood geselsd.

Enderix speelde plichtmatig zijn kaarten bij. De kans dat hij een slag zou maken was nihil met zijn poploze hand, maar plotseling had de derde ruitenronde hem een kans gegeven, die hij niet meer had verwacht. Het was hem echter volledig ontgaan dat de slag aan Vergilius lag. Zich verontschuldigend bij Maagd1 troefde hij in en speelde een kleine harten terug. Het contract was nu onmaakbaar geworden. Maagd1 kon het verlies van een hartenslag niet meer vermijden.

Vergilius had moeite om niet in gejuich uit te barsten. Dat leek hem echter ongepast in aanwezigheid van deze voorname tegenstanders.

“Desalniettemin heeft u dit schitterend afgespeeld.”, probeerde hij het leed van Maagd1 te verzachten. “Maar ja. U had pech dat mijn partner weer eens niet bij de les was en mijn slag introefde.”

De bediende van Maagd1 boog zich naar het gordijn en knikte. Toen wendde hij zich tot Vergilius.

“Mijn meesteres dankt u voor het compliment, maar zoals u weet: Fortuna vitrea est; tum cum splendet, frangitur ⁴.”

(Wordt vervolgd!)

Sjeng

(Dit spel komt uit het boek "Bridge Handboek" van Victor Mollo en Nico Gardener)

Voetnoten

1. **Sic transit gloria mundi** – Zo vergaat de grootheid van de wereld.
2. **Fallitur augurio spes bona saepe suo** – Een goede verwachting wordt dikwijls teleurgesteld.
3. **Vesta** – De godin van het vuur en de kuisheid.
4. **Fortuna vitrea est; tum cum splendet, frangitur** – Het geluk is als glas; hoe meer het schittert, des te breekbaarder het is.